

154-158.

5. Рідковець С. Г. Динаміка стану функцій організму під впливом оздоровчої ходьби / С. Г. Рідковець // Довкілля та здоров'я. - 2015. - № 4. - С. 67-70.

6. Терлецька Л. Терапія рухом у роботі практикуючого психолога як засіб становлення соціалізації свідомості особистості / Л. Терлецька // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Психологія. Педагогіка. Соціальна робота. - 2013. - Вип. 1. - С. 55-57.

7. Фурман А. А. Методологічна оптика постнекласичного психологічного пізнання / А. А. Фурман // Вісник Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Психологія. - 2017. - Вип. 56. - С. 257-268.

ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ТА ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ У ЮНАЦЬКОМУ ТА ДОРОСЛОМУ ВІЦІ

Портницька Анна Андріївна
Житомирський державний університет
імені Івана Франка, м. Житомир.
Науковий керівник – канд. філол. наук,
доц.кафедри психології розвитку та
консультування
Марчук Катерина Анатоліївна

Проблема психологічного благополуччя набуває особливої актуальності в умовах, коли суспільство звертає увагу на психічне здоров'я, коли відбувається реформування системи охорони здоров'я та водночас, мало висвітленою у психологічній літературі.

Категорія психічного здоров'я, згідно визначення ВООЗ, розуміється як стан благополуччя, при якому кожна людина може реалізувати свій власний потенціал, впоратися із життєвими стресами (життєстійкість), продуктивно та плідно працювати, а також робити внесок у життя своєї спільноти [5].

Аналіз чинників формування та розвитку життєстійкості особистості доцільно здійснювати на основі врахування її зв'язку із різними аспектами життя. На основі аналізу психологічних теорій особистості С.Мадді вділяє такі напрями аналізу: 1) зв'язок життєстійкості з загальним рівнем здоров'я як здатність переживати робочий стрес; 2) зв'язок життєстійкості з фізіологічними процесами, поведінковими та соціальними аспектами через розвиток адаптивних когнітивних стилів, проявом оптимістичні/песимістичні тенденцій; 3) зв'язок із здатністю здійснювати контроль над життєвою ситуацією, долати труднощі. Таким чином життєстійкість розуміється як система переконань про себе, світ, стосунки, що дозволяє людині витримати та ефективно долати стресові умови [3].

Вікова динаміка життєстійкості описується через чинники, що на неї впливають. У дитячому віці, як вказує Андреева Т.В., значимими є стосунки з батьками. Так, для розвитку компонентів залученості та контролю важливим є прийняття, підбадьорення з боку батьків, підтримка ініціатив дитини. Для формування «прийняття ризику» важливим є мінливість та неординарність середовища. Підлітковий вік характеризується зміною ціннісних установок, жагою до подолання труднощів, що, на думку, Фролова Ю.І., сприяє формуванню відчуття «Я можу», самозаглиблення як показників життєстійкості [6].

Розвиток життєстійкості у юнацькому віці є предметом вивчення Кабанченко О. О., Д. О, Леонтьєва, Є. І. Рассказової, М.О. Одинцової [1; 2; 4]. Значимими для юнаків є стабільність та сталість у структурі життєстійкості. За дослідженнями М.О. Одинцової

юнаки-чоловіки мають дещо вищі показники життєстійкості, ніж юнки. Одним із чинників розвитку життєстійкості є інтерес до виконуваної діяльності [4]. Труднощі в цей період виникають через недостатньо розвинену сферу смислової саморегуляції. Тому стресові життєві ситуації є важкими для осмислення та вилучення з ситуації позитивного досвіду. Саме в цей період, як вважають дослідники, і мають формуватись фактори прийняття ризику та включеності.

За результатами досліджень Кабанченко О.О., для студентів життєстійкість виконує функцію полегшення адаптації в умовах самореалізації в рамках учбово-пізнавальної діяльності. Внутрішня відкритість, яка сприяє формуванню нових соціальних контактів, в цей період є найбільшою підтримкою для молоді у разі виникнення стресової ситуації [1].

Отже, серед чинників, що впливають на формування життєстійкості, визначають: зв'язок з загальним рівнем здоров'я, з фізіологічними процесами, поведінковими та соціальними аспектами, змістовими структурами. У юнацькому віці формування життєстійкості значною мірою залежить від процесів саморегуляції.

Література

1. Кабанченко Е.А. Особенности жизнестойкости в студенческом возрасте // Научное сообщество студентов: междисциплинарные исследования: сб. Ст. По мат. XXI междунар. Студ. Науч.-практ. Конф. № 10(21).
2. Леонтьев Д.А., Рассказова Е.И. Тест жизнестойкости. М.: Смысл, 2006. 63 с.
3. Мадди С. Теории личности: сравнительный анализ \ Пер. И.Авидон, А.Батустин и П.Румянцева.– СПб.: Издательство «Речь», 2002 // <http://psylib.org.ua/books/maddi01/index.htm>
4. Одинцова М. А. Жизнестойкость и смысложизненные ориентации студенческой молодежи в условиях энтропии современного российского общества
5. Синопис діагностичних критеріїв DSM-V та протоколів NICE для діагностики та лікування основних психічних розладів у дітей та підлітків/ перекл. з англійської, упор. та наук. ред. Леся Підлісецька. (Серія «Психологія. Психіатрія. Психотерапія»). Львів: Видавництво Українського Католицького Університету, 2014 112 с.
6. Фролов Ю. И. Психология подростка. Хестоматия. М., Рос. пед. агентство, 1997. - 526 с.

ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ МОТИВАЦІЇ ПОДРУЖЖЯ ДО РОЗЛУЧЕННЯ

Руденко Ірина Валеріївна
Житомирський державний університет
імені Івана Франка, м. Житомир
старший викладач кафедри
соціальної та практичної психології
Фальковська Людмила Миколаївна.

Проблема розлучення не нова у психології, однак зміни у ставленні до шлюбу, фінансова та соціальна незалежність жінок, зміна та перерозподіл внутрішньосімейних ролей представляє нові можливості у вивченні та розумінні мотивації подружжя до цього кроку їх сімейного життя. Люди перестали жити разом тільки для того, щоб відповідати соціальним нормам, до того ж змінилися самі соціальні норми. Жінки стали цілком самостійними і здатні виростити дітей без чоловіка. Кількість розлучень у суспільстві постійно зростає, оскільки, і чоловіки, і жінки шукають в шлюбі відносини, що дозволяють «задовольнити